

Rendelkező rész

- 1) Valamely irányelvnek a nemzeti jogrendbe történő késedelmes átültetése esetén, valamint ezen irányelv vonatkozó rendelkezései közvetlen hatályának hiányában a nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot – a lehetséges mértékben – az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére rendelkezésre álló határidő elteltétől kezdődően kell a szóban forgó irányelv szövegének és rendeltetésének fényében, az ezen irányelv által kitűzött eredmények elérésére tekintettel értelmeznie, a nemzeti jogszabályoknak az ezen rendeltetéssel leginkább összhangban álló értelmezését részesítve előnyben annak érdekében, hogy ezáltal az irányelv rendelkezéseinek megfelelő megoldásra jusson.
- 2) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv mellékletében szereplő, a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontjának a) alpontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az egymást követő határozott idejű szerződések folyamatos megújítása, amelyet kizárólag az a körülmény igazol, hogy valamely tagállam általános törvényi vagy rendeleti rendelkezése azt lehetővé teszi. Ezzel ellentétben a fenti szakasz szerinti „objektív okok” fogalma megköveteli, hogy ezen különleges típusú, a nemzeti szabályozás tárgyát képező munkaviszony alkalmazását konkrét tények támasszák alá, főként a szóban forgó tevékenység, valamint e tevékenység gyakorlásának körülményei vonatkozásában.
- 3) A határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakaszát úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétesek az olyan, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti rendelkezések, amelyek értelmében a határozott idejű munkaszerződések csak akkor minősülnek egymást követőnek, ha ezek megkötése között nem telik el több mint három hónap.
- 4) Az alapügy körülményeihez hasonló körülmények esetén a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodást akként kell értelmezni, hogy, amennyiben úgy tűnik, hogy az érintett tagállam belső jogrendje az adott ágazat vonatkozásában nem tartalmaz az egymást követő határozott idejű szerződések visszaélésszerű megújítását megakadályozó, vagy adott esetben szankcionáló eszközöket, e megállapodás akadályozza egy olyan nemzeti jogszabály alkalmazását, amely feltétlen módon és kizárólag a közszektorban, tiltja az egymást követő határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé alakítását, amely, mivel a munkaadó „állandó és tartós szükségleteinek” kielégítésére szolgál, visszaélést valósít meg. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy – a jogszabályokkal összhangban történő értelmezésre vonatkozó kötelezettségének megfelelően – megvizsgálja, hogy belső jogrendje tartalmaz-e vagy sem ilyen hatékony intézkedéseket.
- 5) A közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével és a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodással főszabály szerint nem ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés, amelynek alapján a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé

történő átalakíthatóságáról független közigazgatási hatóság hoz végleges döntést. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata a hatékony bírói jogvédelem biztosítása a tényleges érvényesülés elvének, valamint az egyenértékűség elvének betartása mellett.

(¹) HL C 247., 2007.10.20.

A Tribunale Amministrativo regionale per la Lombardia (Olaszország) által 2008. június 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Federutility és társai kontra Autorità per l'energia elettrica e il gas

(C-265/08. sz. ügy)

(2008/C 236/09)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo regionale per la Lombardia

Az alapeljárás felei

Felperes: Federutility, Assogas, Libarna Gas spa, Collino Commercio spa, Sadori gas spa, Egea Commerciale, E.On Vendita srl, Sorigenia spa

Alperes: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) a gázpiac megnyitását szabályozó 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 23. cikkét az EK-Szerződésből eredő elvekkel összhangban úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezéssel és a közösségi elvekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás (és ennek végrehajtási rendelkezései), amely 2007. július 1-jét követően is fenntartja a nemzeti szabályozó hatóságnak a lakossági fogyasztók (bizonytalan és a referenciasávokban sem meghatározott kategória, amelyből önmagából nem következnek a hivatkozott referenciaárak igazolására alkalmas hátrányos társadalmi gazdasági helyzetek) számára történő földgázszolgáltatás referenciaárának meghatározására vonatkozó hatáskörét, amely árat az elosztó vagy értékesítő vállalkozások közszolgáltatási kötelezettségeik keretében kötelesek kereskedelmi ajánlataikba foglalni, illetve:

2) e rendelkezést (a hivatkozott 23. cikk) a 2003/55/EK irányelv 3. cikkével (amelynek értelmében tagállamok a földgázágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek – többek között, és a jelen ügy tekintetében – az ellátás árára vonatkoznak) összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy a hivatkozott közösségi rendelkezésekkel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – a legalább is a nagykereskedelem szegmensét illetően a „tényleges verseny” feltételeinek hiánya által jellemzett piac sajátos helyzetére figyelemmel – lehetővé teszi a földgáz referenciaárának közigazgatási úton történő meghatározását, amely referenciaárát valamennyi értékesítő köteles belefoglalni lakossági fogyasztóknak címzett és az egyetemes szolgáltatás keretében tett kereskedelmi ajánlataiba, jóllehet valamennyi fogyasztó „jogosultnak” minősül.

(¹) HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet 2. kötet 230. o.

2008. június 25-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság

(C-274/08. sz. ügy)

(2008/C 236/10)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima és P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem hozott megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a vertikálisan integrált vállalkozáson belüli elosztási és termelési érdekek funkcionális szétválasztása követelményének megfelelően a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 15. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban, és nem bízta meg a szabályozó hatóságokat a nemzeti hálózathoz való csatlakozás feltételeinek, beleértve az átviteli és elosztási tarifákat, kiszámítá-

sához és meghatározásához használt módszerek, azok hatálybalépése előtt történő megállapításával vagy jóváhagyásával az irányelv 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Azon állítása alátámasztására, miszerint az irányelv 15. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontja átültetésre került a svéd jogba, Svéd Királyság a villamos-energiáról szóló törvény (ellagen) különböző rendelkezéseire hivatkozik, amelyekből többek között kiténik, hogy, a hálózati tevékenységet (elosztási tevékenység) külön kezeli a számvitel, és a hálózatot kezelő vállalkozás könyvelői e beszámolókat külön vizsgálják. A Svéd Királyság továbbá úgy érvel, hogy a hálózatot kezelő vállalkozás és valamely másik vállalkozás közös költségeit csak annyiban veszik figyelembe a beszámolóknak, amennyiben azok a hálózatot kezelő vállalkozást érintik. Továbbá a hálózatot kezelő vállalkozásnak felüyeleti tervet kell készítenie, és biztosítania kell annak betartását.

A Bizottság azonban úgy találta, hogy a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja szerinti független irányítási struktúra világos követelménye nem tekinthető teljesítettnek olyan általános szabályok által, amelyek például a külön könyvelést érintik, illetve általánosan alkalmazandó szankciók által.

A Svéd Királyság szerint a funkcionális szétválasztás követelményét a korlátolt felelősségű társaságokról szóló törvény (aktiebolaglagen) általános társasági jogi rendelkezései is teljesítik, amely rendelkezések értelmében az anyavállalatok és leányvállalataik különálló jogi személyek és jogalanyok.

A Bizottság szerint az anyavállalat, mint többségi részvényes, meghatározó befolyással bír a leányvállalata, illetve leányvállalatai felett, mivel bizonyos fontos kérdésekről csak a részvényesek dönthetnek. Egy elosztóvállalkozás és igazgatótanácsa sosem lehet tehát független a részvényesei többségétől csupán az általános társasági jog alapján. A Bizottság szerint nem jelenti a független irányítási struktúra követelményének teljesítését azon tény sem, miszerint egy integrált vállalkozás eleget tesz az aktiebolaglagen könyvelésre és vagyónátruházás korlátozására vonatkozó rendelkezéseinek. A Bizottság úgy véli, hogy a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjának nemzeti jogba történő helyes átültetése feltételezi olyan kötelező szabályok létét, amelyek tisztán tükrözik az e rendelkezésekben meghatározott feltételeket, azaz a biztosítékot, hogy valamely elosztóvállalkozás irányítása az integrált villamosenergia-ipari vállalkozástól függetlenül működhet az elosztást és a hálózat működése, fenntartása és fejlesztése biztosításához szükséges eszközöket illetően. E követelménynek nem tesznek eleget az aktiebolaglagen rendelkezései.